

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Ascensus suis valedicit. 92

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Impletum Rete
magnis piscibus.*

*Prius Ioannes dixit,
Dominus est.*

*Chrysol. serm. 78.
Innocentia nun-
quam nuda est,
reatus semper re-
fugit ad velamen.*

*Idem ibidem.
Ceteri autem navi-
gio venerunt ad lit-
tus.*

*Abudis ad interro-
gationem P. tri,
Domine hic autem
quid?*

*Recumbentibus
undecim apparuit
Iesus, & exprobra-
vit incredulitatem
eorum.*

*Obsequium Ami-
cos, veritas odium
parit.*

*Apostoli laurenti
in Academia Chri-
sti.*

Supplet de largitate sua,
Quod defuerat illorum fortunæ,
Implet ipse retia magnis piscibus,
Quos illi trahendo faciant suos.
Deteguntur Dilecto piæ amantis infidiæ;
Agnoscitur ex beneficio,
Qui non innotescebat ex vultu;
Victus Petrus videndi acie,
Primas sibi vendicat in Amoris ardore.
Non excussit illi reverentiam desiderium præce-
ptoris;
Deo horret nudum se sistere jam non innocens,
Alter post lapsum Adam ad velamen festinat,
Nec interim ineptiam reputat,
Quod qui nudus in navi fuerat,
In Mare se demergat indutus,
Festinant ceteri impari cursu, quia nec pari fide,
Agunt iterum Dei Commensales tripudia;
Stupent in uno ferculo plura Miracula;
Attendunt comedenrem, obliti quid comedant,
Expiscari Dei curant arcana saturi piscibus;
Adco hominibus unum dedisse beneficium,
Est alterius desiderium injecisse.

ELOGIUM XCII. ASCENSURUS SUIS VALEDICIT,

Marc. ultimo. Luc. 24. Act. Apost.

Collige, mi bone hospes, sarcinulas;
Gratus accidere Mundo non potes,
Qui vitia palpare non nosti,
Rarus in terris
Qui beneficia utilitate metiatur,
Vulgus id unum credit prodesse, quod placet
Ægrotum plenisque
Sola linimenta remedia sunt,
Ubi ferrum, aut ignem ulcus exquiras,
Tolerabilior habetur Ægrotudo, quam Medicus,
Gymnasiarcha severus
Ne Rude quidem donandis
Incogitantiam disciplinæ condonat,

Im-

Imminent feriæ

Et palæstra tua non mitescit Athletis;
 Torques eos præfens,
 Ut vel pudori suo resurrexisse te credant.
 Adulari cuiquam, ne in extremis quidem officiis, &c.
 Veritas potuit.

*Exprobravit incredulitatem eorum,
 & duritiam cordis,*

Recumbentibus querulus conviva supervenis;
 Et voluptatem, quam spectatus fecisses,
 Intercludis auditus.
 Collecturos probrosa quæq; hominum
 scommata

*Gaudebant viso
 domino, & eo atdita
 to tristabatur, quia
 objurgati.*

Ad difficiliorem patientiam
 Per hæc prævia tentamenta disponis.
 Periculorum filia securitas est;
 Qui te semel iratum pati potuerant,
 Iram omnem jam potuere contemnere.
 Instructurus fori tui cognitores,
 Quo mitius in aliena inquirant piacula,
 Illis opportune exprobras sua.

*Ex periculis enim
 securitas nascitur.*

Agnosco & in hoc ipso aliam innocentem ver-
 sitiam,

*Ex Trid. institutum
 penitentia Sacra-
 mentum, Quorum
 remisistis, &c.*

Quo desiderium tui mitius tuos premat,
 Studes asperos imitando mores minuere.
 Atqui suavitatem tuam semel expertis
 Nulla crees injuria fastidium tui.

Recte philosophantes, vitia non monitorem
 odere;

*Hoc est in Die Ju-
 dicii, cum redibis
 exigere rationem
 de creditis.*

Dummodo habeant te placatum in reditu,
 Licenter asperum tolerant in discessu.

In affectu tuæ violento Clementiæ
 Peregrinus ut es, diutius hæere non potes.
 In fidelitate correctæ fidei magistros instituis;
 Vis mundum is credere,

Cum ipsi non crediderint tibi.

Proregibus tuis univerforum Dominus
 Nullam oram non subjicis.

*Euntes per Mun-
 dum universum,
 predicare Evan-
 gelium, omni crea-
 tura.*

Pollicitus peregrinationum sodalem alterum te
 Præmunis Viatico plane te digno,
 Novo Magia ad exantationem serpentium,
 Nova lingua ad eruditionem rudium,
 Nova penitæ ad curationem ægrotorum

*Hoc est Paraclo-
 tum, Spiritum
 veritatis, qui de
 meo accipit.*

*Pradicate Evange-
lium omni creatu-
re, &c.*

*Alludit ad Sacra-
menta Baptismi,
Chrismatis, &c.*

*Quare Christus
discessurus toties
iteraret, Pacem
meam do vobis,
pacem relinquo
vobis.*

Energumenos Spiritus tui jubes
Suam salutarem dementiam aliis instillare,
Et coactas in obsequium Gratiae elementis,
Prima salutis in homine semina

Rigare aqua, impinguare oleo, fovere flamma,
Persuasum vis Mundo.

Te illi suam non solum pacem eripere,
Sed & tuam relinquere,
Et opportunè sanè,
Suspitari enim volueram.

Repetiisse te rem quam attuleras,
Cum nullam post te pacem invenerim.

ELOGIUM XCIII.

ASCENDIT TRIUMPHATOR IN COELUM.

Marc. 16. Act. Apost. Primo.

*Ex monte Galilee
cur Christus in
Coelum conscende-
rit.*

In coelum te, nisi ardua, non deducant.
Illuc properanti per montium apices iter est;
Quo Christus ascendit per gradus,
Saltu venire quid speres?

Ex Specu Betlem in Calvariae clivum profecit;
Inde in Olivetum, unde in Emphyteum.

Ne mireris in homine motum,
Qualem non miraris in aqua,
Non ascendit & ipse sublimius,
Quam ante descenderit.

*Qui descendit, ipse
est, & qui ascendit.*

*Elias raptus in cur-
ru ignea notissimus.*

Elias major telluri rapitur;
Non unus speret Spiritum duplicem Elifaeus,
Igneo tamen non effertur in Curru,
Ne qui ignem missurus in terras venetit,
Possit argui furaturus venisse.

*Christi triumphus
non nisi inter oleas;
quia triumphus
misericordiae.*

*Et nubes suscepit
eum ab oculis co-
rum.*

Cui sola Lenitas triumphus est,
Habet in Oliveto Palmerum.
Gentes domitas in hac ne quaere.

Coram Deo unica triumphandi causa
Se ipsum vicisse.
Post dies decem

Pretiosa descensurus in pluvia.

Ascendit